

degaard, men hvis ikke det er gået op for hr. Martin Lidegaard, at SF faktisk er villig til at satse på de socialt svage børn, så mangler der noget, for det tror jeg alle andre har opdaget.

Man kan også spørge, hvor pengene så skal komme fra. Det er jo ikke bare sådan, at vi siger, at vi bare skal bruge flere penge. Vi peger jo faktisk på, at nogle af de skattelettelser, Det Radikale Venstre ønsker at give de rigeste i Danmark, vil SF ikke være med til. Vi vil hellere bruge pengene på de socialt svage børn, og vi vil hellere bruge pengene på børnefamilier end give skattelettelser til de rige, og det er i virkeligheden den prioritering, vi står i.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu ved jeg ikke, om hr. Thomas Krog har læst det sidste skatteudspil fra Det Radikale Venstre, men der bliver altså også givet meget massivt i bunden; men lad nu skattepolitikken ligge.

Hr. Thomas Krog spørger ligeud, om vi synes, at børnefamilierne hører til de socialt mest belastede familier i Danmark. Jeg vil gerne sige, at der er rige børnefamilier, og at der er fattige børnefamilier. Man får ikke mig til at sige, at alle børnefamilier i Danmark er sociale tilfælde.

Min pointe er, at de børnefamilier, der er socialt udsatte, er dem, vi vil fokusere på. Der er da masser af rige børnefamilier, som jeg ikke har et specielt behov for at give ekstra midler, fordi jeg sådan set tror, at de klarer sig meget udmærket. Men jeg er fokuseret på de svageste børnefamilier og på, at vi bliver langt, langt bedre til i daginstitutionerne at give dem en hånd til gavn for både de rige og i øvrigt også de fattige familier i Danmark.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

For en god ordens skyld vil jeg da lige gøre hr. Martin Lidegaard opmærksom på, at Det Konservative Folkeparti ikke støtter De Radikales ændringsforslag. Det kommer nok ikke som nogen overraskelse.

Jeg synes, hr. Martin Lidegaard bluffer lidt. For det er jo en meget stor del af de danske børnefamilier, vi snakker om, de rigeste 75 pct. Det kan godt give nogle billeder af swimmingpool, store villaer og alle de der ting. Så sagde hr. Martin Lidegaard, at dem kan man tilgodese på en anden måde med skattelettelser osv.

Hvis vi nu tager en gruppe ud, det kan være en enig forælder, som måske har et eller to børn, godt job, men alligevel måske en stor udgift til en måske ikke særlig stor lejlighed her i København, i Århus, eller hvor det er dyrt at bo-sætte sig. Under Det Radikale Venstre virkelig ikke disse forældre, at de lige får en lille økonomisk håndsrækning her, så man letter deres hverdag lidt? Altså, deres rådighedsbeløb er vel ikke ekstremt stort.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Man ville da være et skarn, hvis ikke man undte sine medmennesker at få lidt ekstra i lønningsposen eller i indkomstposen. Men det, jeg føler er vores opgave som politikere, og som jeg egentlig også engang troede var en borgerlig dyd, er ikke bare at strø pengene rundt som et tyndt lag smør til den brede middelklasse, men at forsøge at fokusere midlerne på den del af befolkningen, der virkelig har behovet. Jeg mener, at den største socialpolitiske udfordring, vi står over for, er, at den cirka en million danskere, der står uden for arbejdsmarkedet, og deres børn får en chance for at komme ind igen.

Det tror jeg kræver at vi har fat i dem ikke bare ved at kaste penge efter dem, det gør vi heller ikke, skulle jeg hilse at sige, for en meget stor dels vedkommende, men ved netop at tage fat i dem også i daginstitutionerne og også ved, om jeg så må sige, at forbedre den kulturelle og sociale indsats over for denne målgruppe. Al forskning peger på, at det er noget af det, der skal til for at løse de sociale problemer i Danmark.

Det er derfor, det undrer mig, at man bare vil kaste den her milliard kroner i grams til alle, som så kan få de der 200 kr. om måneden. Det er jo i øvrigt heller ikke, hvis det endelig er en social indsats, man er ude i, noget, der virkelig batter.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Man kan sige, at det i disse tider måske er ganske gavnligt, at den store forskel på Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre egentlig bliver præsenteret så klart, som det gøres her.

I Det Konservative Folkeparti vil vi gerne gøre noget for de enlige forældre, som har mange omkostninger i dagligdagen, og lette deres økonomi lidt. Vi vil også gerne sikre de svageste, og derfor har vi det rigtig godt med, at den her